

ZRCADLO

Čtvrtletník Čtyřlístku – centra pro osoby se zdravotním postižením
Ostrava, příspěvkové organizace, ročník V., číslo 2., červen 2012

JAN KUBÍK SPORTOVCEM ROKU!

Mezi množstvím událostí, jichž jsme byli od letošního dubna ve Čtyřlístku svědky a nebo se stali jejich přímými aktéry, nepochybně vévodí jediná: náš klient, kamarád a zároveň mnohaletý vynikající sportovec a reprezentant Čtyřlístku, Jan Kubík, byl nominován na ocenění Sportovec roku, udělované každoročně nejlepším sportovcům Ostravy. Na ostravské Nové radnici byli 3. května letošního roku vyhlášeni vítězové pátého ročníku veřejné ankety o nejlepšího sportovce města Ostravy. Mezi ostravskými sportovními hvězdami, jako jsou halová mistryně Evropy v běhu na 400 metrů, atletka Denisa Rosolová, nebo vicemistři ČR – hokejisté HC Vítkovice Steel a sportovním talentem roku - basketbalistou Radovanem Kouřilem, se tentokrát zaskvělo i jméno jednoho z klientů Čtyřlístku, Jana Kubíka. Pořadí vítězů určili členové komise rady města pro podporu vrcholového sportu a ceny vítězům předal na radnici náměstek primátora města Ostravy Martin Štěpánek. Každý z oceněných obdržel zároveň symbolický šek v hodnotě 100.000 korun.

Jan Kubík měl ze svého titulu neskrývanou radost, zatímco jeho maminka, která samozřejmě u této události

nemohla chybět, neskrývala slzy dojetí. Mezi prvními gratulanty ze Čtyřlístku byly vedoucí Centra pracovní výchovy Bc. Hanka Nohelová a paní vychovatelka Eva Palková. Honzík byl nadšený i z toho, že se na radnici mohl setkat s tolika sportovními hvězdami, a tak došlo i na společné fotografování se sympatickou Denisou Rosolovou, kapitánem vítkovických hokejistů Jiřím Burgerem a dalšími přítomnými hosty.

Nám je samozřejmě moc líto, že Centrum pracovní výchovy ukončuje svou činnost a Jan Kubík už nebude naším klientem. Přejme mu však splnění všech jeho klukovských snů a mnoho dalších, nejen sportovních úspěchů i v příštích letech.

Text a foto. **BOHDANA RYWIKOVÁ**

Proměny Domova na Liščině

Jak nám pomohly evropské fondy...

Od počátku května letošního roku se nejen areál, ale i některé vnitřní prostory Domova na Liščině, jednoho ze zařízení Čtyřlístku – centra pro osoby se zdravotním postižením v Ostravě, mění k nepoznání. První změny byly patrné již koncem zimy, kdy bylo třeba připravit areál na stavební práce – vybudování nového oplocení, instalaci kamerového systému a další úpravy zahrady, kde probíhaly v květnu a v červnu

intenzivní práce na budování bezbariérového spojovacího chodníku a úpravách terénu.

Vedoucí Domova na Liščině, paní Mgr. Šárka Matyášková, sice přiznává, že čilý stavební ruch částečně omezil běžný život klientů domova, ale na druhé straně už za pár týdnů se vše vrátí do obvyklých kolejí, jenom s tím rozdílem, že jak zahradní areál domova, tak některé jeho vnitřní prostory, doznají už brzy podstatné změny k lepšímu. „Naši klienti berou to vše s nadhledem a těší se nejen na novou podobu zahrady, ale hlavně na nově zrekonstruovaných pět dvoulůžkových pokojů a jednu garsoniéru se samostatným pokojem a kuchyňskou linkou, které jim už v létě nabídnou mnohem více pohodlí a soukromí než jejich dřívější bydlení,“ pochvaluje si paní Matyášková a dodává: „I když zeleň v naší zahradě nyní poněkud prořídla, nebude tomu tak napořád. Už dnes víme, jakými stromy a keři zahradu osadíme koncem léta. Příští rok zjara už se bude koupat v květech,“ těší se paní Matyášková.

Rozsáhlá rekonstrukce zahradního areálu a modernizace vnitřních prostor Domova na Liščině, kterou z části dodavatelsky zajišťuje firma SV Unips, by nebyla možná bez finanční podpory Evropského programu pro regionální rozvoj - Regionálního operačního programu NUTS II Moravskoslezsko. Celkové náklady na realizaci tohoto projektu se odhadují až na 8,470 mil. korun, z čehož převážnou část (přes 7 milionů korun) pokryje právě dotace z rozpočtu Regionální rady, Regionu soudržnosti Moravskoslezsko, a zbývajících 1,247 mil. Kč poskytne zřizovatel Čtyřlístku, statutární město Ostrava. Finanční podpora poskytnutá z fondů Evropské unie představuje nepochybně významnou pomoc, bez níž by se ostravský Čtyřlístek, při snaze o trvalé zlepšování životních podmínek svých klientů, jen těžko obešel.

Text a foto: BOHDANA RYWIKOVÁ

Investice do vaší budoucnosti

Evropská unie

PODPOROVÁNO Z EVROPSKÉHO FONDU
PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ

LOUČENÍ S CENTREM PRACOVNÍ VÝCHOVY

Po osmatřiceti letech své existence prochází jedno ze zařízení naší organizace – Centrum pracovní výchovy, další proměnou. Co všechno se zde za tu dobu událo? V roce 1974 vznikl v budově nově adaptované rodinné vilky v Thomayerově ulici v Ostravě – Vítkovicích Ústav sociální péče pro děti s mentálním postižením ve věku od tří do sedmi let. V tomto zařízení bylo tehdy trvale umístěno 30 imobilních dětí s mentálním postižením, které byly zcela odkázány na péči ošetřujícího personálu. Později, počátkem devadesátých let minulého století, když byla postavena nová

budova stacionáře pro osoby s mentálním postižením v Ostravě-Muglinově a byly rozšířeny poskytované sociální služby tehdejšího Ústavu pro mentálně postižené, našel v Thomayerově ulici své sídlo denní stacionář s názvem Škola života, později přejmenovaná na Centrum pracovní výchovy, jehož název lépe odpovídal druhu poskytovaných služeb. Téměř čtyřicet klientů s ukončenou školní docházkou mohlo navštěvovat toto zařízení, jehož posláním byla podpora mladých lidí i dospělých s mentálním postižením v seberealizaci a nezávislosti na pomoci jiné osoby.

Nešlo však „jen“ o určitý druh poskytovaných sociálních služeb. Mezi personálem tohoto zařízení, klienty i jejich rodiči nebo opatrovníky se mnoho let rozvíjela silná vzájemná důvěra, která se postupem času upevňovala a velmi ovlivňovala celkovou, dalo by se říci téměř „rodinnou“ atmosféru tohoto zařízení. O to více všechny bolelo, když v loňském roce padlo rozhodnutí, že v rámci transformace sociálních služeb bude třeba služby tohoto denního stacionáře nahradit jinou potřebnou službou, chráněným bydlením. Tento projekt navíc získal finanční podporu z Evropského fondu pro regionální rozvoj – Regionálního operačního programu Moravskoslezsko, a tak bylo rozhodnuto.

Tím úplně posledním setkáním pro všechny v Centru pracovní výchovy byla středa 20. června. Přesto, že pro klienty, rodiče i zaměstnance Centra pracovní činnosti bylo po tolika letech loučení smutné, připomínalo spíše příjemnou zahradní slavnost nebo oslavu narozenin, když v odpoledních hodinách všichni zasedli za společným stolem v zahradě centra. Jeho zaměstnanci, ale i někteří rodiče připravili bohaté pohoštění, k němu dokonce vylétly i nějaké ty „rychlé špunty“ a pak už se jenom vzpomínalo na všechno to dobré a hezké, co se jim vrylo do paměti. Nechyběl přítom ani ředitel organizace, pan PhDr. Svatopluk Aniol, který popřál klientům i jejich rodičům a opatrovníkům, aby byli se službami jiných poskytovatelů, k nimž přecházejí, spokojeni přinejmenším stejně, jako u nás ve Čtyřlístku. Mnozí klienti i rodiče se netajili tím, jak se jim bude po Čtyřlístku stýskat a vzájemně si slibili, že zůstanou stále v kontaktu. K příjemné atmosféře odpoledne přispěly četné dárečky, květiny a jiné drobnosti, jimiž se všichni navzájem obdarovali. Nezapomněli přítom ani na pana ředitele, který na rozloučenou dostal keramický domeček z dílny Centra pracovní výchovy, nazvaný „Teplá domova“.

Budova centra v Thomayerově ulici v Ostravě-Vítkovicích bude samozřejmě „žít“ dál, i když v jiné podobě a s jiným druhem poskytované služby. Po rekonstrukčních úpravách, jež se uskuteční díky dotaci z Regionálního operačního programu Moravskoslezsko, tady už v příštím roce vznikne nové zařízení Čtyřlístku - Chráněné bydlení Thomayerova. Všem tedy hodně štěstí!

Investice do vaší budoucnosti

Evropská unie

PODPOROVÁNO Z EVROPSKÉHO FONDU
PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ

Text a foto: **BOHDANA RYWIKOVÁ**

Růže na rozloučenou... s Centrem pracovní výchovy i s paní vedoucí, Bc. Hanou Nohelovou.

FESTIVAL MENTÁLNÍ SÍLY

a jak to všechno dopadlo...

V pondělí 18. června se v Ostravě uskutečnily druhé oficiální Ozvěny mezinárodního filmového festivalu Mental Power Prague Film Festival (MPPFF). Organizátoři na něm uvedli nejúspěšnější filmy letošního VI. ročníku festivalu, reportáže a přivítali zajímavé hosty. Tento netradiční filmový festival již šest let prezentuje uměleckou práci lidí s mentálním postižením.

Po loňském prvním ročníku ostravských filmových ozvěn přivezli organizátoři festivalu opět nejlepší filmy letošního ročníku i do Ostravy. Této události však předcházelo v sobotu 2. června v Divadle Palace v Praze rozhodnutí o vítězných snímcích, které letos byly přihlášeny do festivalové soutěže. V odborné porotě zasedli mj. herečka Tatiana Vilhelmová, textař a publicista Michal Horáček, herci Vojta Dyk, Tereza Voříšková, Igor Bareš a další osobnosti. Mezi oceněnými snímky byl také film z ostravské produkce Občanského sdružení Kulturní Ostrava Voňavá pochoutka, na němž se herečky z velké části podíleli klienti Čtyřlístku. Film získal cenu za nejlepší kameru a čestné uznání poroty pro představitele hlavní role Jiřího Muchu – klienta Domova na Liščině.

Ostravské ozvěny, jež se odehrávaly v ulicích města a zároveň také v multižánrovém centru Cooltour na Černé louce, chtěly svůj program představit co nejširšímu spektru diváků. Dopoledne se promítaly na Jiráskově náměstí i v Shakespearově kavárně centra Cooltour vítězné filmy, reportáže a rozhovory. Diváci tak mohli při dobré kávě a speciálním filmovém menu shlédnout největší zajímavosti festivalu. V průběhu celého dne stál na Jiráskově náměstí v centru Ostravy velkoplošný stan, kde mohli kolemjdoucí shlédnout oceněné

filmy. Nechyběli při tom samozřejmě ani naši klienti z Domova Barevný svět a Domova na Liščině. „Letos se nám podařilo rozšířit festivalové projekce o jeden den (19. 6.) také do opavského klubu Art, kde bylo promítáno spojeno s besedou s filmovými tvůrci,“ sdělila nám hlavní organizátorka akce, ing. Ivana Martáková.

Celodenní promítání ostravských ozvěn vyvrcholilo v pondělí večer v 19 hodin v multižánrovém centru Cooltour. Součástí slavnostního večera bylo promítnutí vítězného filmu Symfonie z produkce občanského sdružení Hendaver a Voňavé pochoutky, ve druhé části pak zahrála ostravská kapela Úspěch. Moderátory večera byli herci Petra Horváthová a Šimon Krupa.

Na závěr je třeba dodat, že ostravské „horké želízko“ festivalového klání – Voňavá pochoutka, natolik podnítilo pozornost a zájem umělců o naše klienty a práci s nimi, že se ke spolupráci s klienty Čtyřlístku hlásí noví dobrovolníci i z řad předních členů činohry Národního divadla moravskoslezského, jako jsou paní Anna Cónová a František Večeřa, k nimž se nyní přidávají další zájemci. Bude zajímavé sledovat, co nového z této spolupráce v blízké budoucnosti vzejde.

IVANA MARTÁKOVÁ a BOHDANA RYWIKOVÁ

Na snímku nahoře: Oceněný Jiří Mucha spolu s producentkou filmu Voňavá pochoutka, Ivanou Martákovou.

Nejen o dobrovolnictví

s Alessandrou Cesarano

Během května a června letošního roku jsme u nás, v Domově Barevný svět, potkávali novou tvář, která se dorozumívala se zaměstnanci domova spíše anglicky nebo lámanou češtinou, ale s klienty si rozuměla báječně. **Alessandra Cesarano** k nám přijela z italského přímořského města Rimini a ve Čtyřlístku se rozhodla pracovat po šest týdnů jako dobrovolnice. Požádali jsme ji, aby našemu časopisu poskytla krátký rozhovor a Alessandra ochotně svolila:

Proč jste se rozhodla zvolit dobrovolnickou práci v českých sociálních službách?

Nejdřív jsem si chtěla najít nějakou novou práci, a tak jsem se přihlásila do různých konkurzů. Našla jsem také dobrovolnické programy Evropské unie, která nabízela výběr z asi šesti různých programových oborů v šesti zemích Evropy. Přihlásila jsem se do jednoho z nich, kde vybrali třicet absolventů mluvících alespoň částečně anglicky. Z nabízených zemí jsem zvolila Českou republiku, protože jsem tady nikdy před tím nebyla. Tento program (AISEC) běží tři měsíce, spolu se mnou přijela do Česka ještě jedna Indonésanka. První dva týdny mého pobytu tady zabrala výuka angličtiny. Můj učitel, nebo chcete-li kouč, který se o mne staral, mi nabídl různé pracovní příležitosti. Mezi jinými to bylo také občanské sdružení Bílá holubice, pro něž můj kouč také pracoval. Manažerka tohoto sdružení, paní Ivana Martáková, mi umožnila pracovat jako dobrovolnice pro Bílou holubici, ale zprostředkovala mi také kontakt s Domovem Barevný svět, kde působím jako dobrovolnice nyní.

Máte už nějaké zkušenosti s dobrovolnickou prací z Itálie?

Ano. V Rimini jsem pracovala v elektromarketu, ale už dlouho jsem členkou skautské organizace, která spolupracuje s dobrovolnickou organizací Luce sul mare (Světlo nad mořem), jež poskytuje handicapovaným lidem nejrůznější terapie, a to včetně práce se zvířaty – petterapie, tedy terapie založené na léčebném účinku pomoci zvířecí lásky. Tato organizace chová koně, kachny, kuřata, kozy a další zvířata, o něž se spolu s klienty staráme a také pečujeme o zahradu. Provozuje se zde i muzikoterapie a arteterapie. O Vánocích vždy připravujeme s klienty společný program, založený hlavně na zpívání vánočních písniček a koled. Může přijít

kdokoliv zvenčí, máme také velkou možnost propagovat tyto své aktivity v centru Rimini. Pro Luce sul mare pracuji už čtyři roky, staráme se o lidi s těžkým zdravotním postižením. Organizace poskytuje v letních měsících také respitní péči (odlehčovací službu), která bývá poměrně hojně využívána. Během roku v Luce sul mare pobývá asi 120 klientů, v létě jich bývá 200 i více. Jsou zde pro ně k dispozici dvě budovy.

Jak vnímáte své nynější působení v Domově Barevný svět?

Tady mě práce naplňuje už proto, že pro ni nepotřebuji žádné zvláštní jazykové znalosti, stačí jen láska a vůle pracovat s klienty, což oni velmi rádi přijímají. Líbí se mi přímá práce s klienty, které tady učím novým výtvarným technikám a baví mě i práce s Mariem Polákem a Jirkou Válkem, s nimiž dělám muzikoterapii, hlavně je učím zvládat rytmus. S Mariem jsme tak k sobě

velmi rychle našli cestu. Hudba je totiž báječný způsob vzájemné komunikace. Velmi se mi líbí aktivity, které tady s klienty podnikáte, jako byl třeba charitativní koncert Jedeme taky, jemuž předcházela prodejní výstava i program v kulturním domě v Ostravě - Bartovicích, ale navštívila jsem i kulturní vystoupení Čtyřlístku na letošním dnu sociálních služeb Lidé lidem v Ostravě.

Vidíte nějaké rozdíly v práci s lidmi s mentálním postižením v České republice a u vás v Itálii?

Velký rozdíl vidím hlavně v aktivizaci klientů. U nás například nemají klienti v pokojích televizory, u té se scházejí jenom ve společenské místnosti. Jejich čas je vyplněn především péčí o zahradu a zvířata, televize není jejich prioritou. Práce je mnohem více přibližuje k normálnímu životu. Luce sul mare leží na okraji Rimini, ale s klienty jezdíme často do centra města, při nejrůznějších příležitostech, společně s nimi jsme také navštívili Litvu. Cestovali jsme letadlem i autobusem. Byl to výměnný pobyt pro padesát klientů v podobném zařízení v Litvě, jako je Luce sul mare, v rámci přeshraniční spolupráce. Pobývali jsme tam celkem tři týdny a byl to také velmi zajímavý a přínosný pobyt, který klientům financovaly jejich rodiny. Pokud klient není finančně zajištěn rodinou, financuje jeho náklady stát. Ten také hradí veškerou péči o klienty, pouze respitní péče je hrazena částečně rodinami a částečně ze státních prostředků.

U nás také mají klienti stabilně k dispozici psychology a psychiatry. Některé případy jsou totiž velmi smutné, a proto klienti potřebují stálou psychologickou pomoc.

Rídí se vaše sociální služby také standardy kvality?

Ano, také u nás se dodržují evropské standardy kvality.

Jaké dojmy si od nás odvezete?

Navázala jsem tady mnoho přátelských vztahů, někteří klienti mi opravdu přirostli k srdci. Naučila jsem se zde také nějaké nové pracovní postupy a techniky. Ale příznávám: první dojem z Ostravy byl opravdu hrozný. Viděla jsem Ostravu jako ošklivé průmyslové město a bála jsem se, že tady bude málo zábavy. Nakonec mě ale všechno mile překvapilo: báječní, velmi přátelští lidé, hodně hudby, zábavy i kultury a také se mi velmi líbila ostravská zoologická zahrada. Měla jsem možnost navštívit Olomouc a její historické památky, Havířov a Opavu. Než se vrátím do Itálie, zůstanu ještě pár dnů také v Praze. Za celou dobu mého pobytu v Ostravě mě potkala pouze jedna nepříjemnost, a to na Stodolní ulici, kde mi ukradli peněženku s veškerými doklady. Peněženka se sice našla, ale doklady bohužel ne. Tohle by se mi ale klidně mohlo stát i v Itálii. Určitě se do Ostravy zase někdy vrátím, protože tady mám hodně nových přátel. A to bude ten hlavní důvod...

Text a foto: **BOHDANA RYWIKOVÁ**

Malé velké události

LIDÉ LIDEM POD ŽHAVÝM SLUNCEM

Pod žhnoucím sluncem na ostravském Masarykově náměstí patřil první letní den tohoto roku, 21. června, sociálním službám. Od ranních hodin se na zastřešeném pódiu uprostřed náměstí střídali účinkující bohatého kulturního programu, který zde připravila různá zařízení ostravských sociálních služeb. Nechyběly samozřejmě ani prodejní stánky s výrobky lidí se zdravotním postižením i seniorů, sportovní ukázky a všudypřítomní zdravotní klauni, rozdávající nafukovací balóčky a bavící kolemjdoucí veselými kousky. Náš Čtyřlístek byl samozřejmě také při tom!

Přihlížející diváky nadchli naši bubeníci ze souboru Rytmy, tvořeného klienty z Domova na Liščině a Domova Barevný svět pod vedením paní Libuše Gajdové a nadšený potlesk sklidilo i následující taneční country vystoupení souboru Třebovičák na písničku „Báječná ženská“, kterým se představili klienti Stacionáře Třebovice pod vedením paní Dany Čihánkové. I když samozřejmě konkurence byla velká, naši rozhodně nezklamali. Obzvlášť, když je přišli povzbudit kamarádi: Ivanka Martáková z občanského sdružení Bílá holubice nebo František Večeřa, herec Národního divadla moravskoslezského. To se to pak hrálo a tancovalo! Neodlal dokonce ani Lukáš Škovránek, který si na bubnování svých kamarádů zatančil docela originální vlastní kreaci...

Text a foto: **rw**

Na snímku nahoře – záběr z tanečního vystoupení „Báječná ženská“ našeho Třebovičáku ze Stacionáře v Třebovicích

NA NÁVŠTĚVĚ V POLSKU

Historická budova usedlosti rodu Stonawských v Pogórze, která dnes slouží jako administrativní centrum Powiatowego Domu Pomocy Społecznej.

V sobotu 16. června letošního roku se v naší partnerské organizaci – Okresním domě sociálních služeb v Pogórze v Polsku uskutečnilo tradiční Setkání rodin, na něž byli opět pozváni zástupci vedení naší organizace – pan Vratislav Prokop a Mgr. Bohdana Rywiová. Setkání rodin je v Pogórze pojímáno jako skutečný svátek: z celého Polska sem přijíždějí jednou v roce rodinní příslušníci, přátelé i známí zdejších klientek, aby spolu mohli strávit několik příjemných hodin. Je to zároveň i jakýsi „den otevřených dveří“, neboť všechny prostory domova jsou otevřeny návštěvníkům a v rozlehlém zahradním areálu obklopujícím budovu Powiatowego Domu Pomocy Społecznej je pro ně vždy připraven zajímavý kulturní program i bohaté pohoštění.

Pro letošní příležitost Setkání rodin připravily klientky spolu s vychovateli hudebně recitační pásmo na téma Čtvero ročních období. Bylo znát, že příprava byla opravdu důkladná: nejen nápadité kostýmy, ale především obsah vystoupení, protkaný četnými písněmi i recitací – to vše muselo stát mnoho hodin poctivého úsilí. Však také četní diváci v hledišti pod širým nebem nešetřili bouřlivým potleskem.

Okresní dům sociálních služeb (Powiatowy Dom Pomocy Społecznej) v Pogórze, který zde vznikl v roce 1961 jako domov pro ženy s mentálním postižením,

prochází v posledních několika letech velkými přeměnami. Více než 150 klientek, obývajících od roku 2000 novou, moderně vybavenou hlavní budovu domova, má k dispozici komfortní bydlení. Jednotlivé pokoje obývají dvě, nanejvýš tři klientky, samy si udržují pořádek, ale také si je mohou vybavit vlastním nábytkem, doplňky a dokonce třeba i chovat pro radost okrasné ptáčky v kleci. Všechny pokoje bez výjimky působí velmi útulně, stejně jako společné prostory domova, v nichž nechybí ani bohatá květinová výzdoba. Celkově zde vládne velmi přívětivá, doslova „domácí“ atmosféra, vypovídající o tom, že zde dobře fungují nejen vztahy mezi klienty a zaměstnanci domova, ale i mezi personálem samotným.

Na podzim loňského roku se Powiatowy Dom Pomocy Społecznej (PDPS) rozrostl o novou „filiálku“ – domov „Bursztyn“ (Jantar) v Końcycach Małych, v němž žijí lidé s převážně psychiatrickými diagnózami. Jak nám sdělil ředitel organizace, pan Krzysztof Krzyżanowski, toto nové zařízení PDPS prochází nyní rozsáhlou rekonstrukcí a modernizací, ale již v příštím roce by měli mít zdejší klienti mnohem více komfortu a pohodlí. Novým vybavením se může pochlubit také rehabilitační pavilon, kde před nedávnem zabudovali velkou masážní vanu, masážní kout a saunu. Jsou zde k dispozici také zaměstnancům domova. V budově se rovněž nacházejí arteterapeutické dílny: pracuje se zde s nejrůznějšími materiály – s keramickou hlinou, textilem, kůží, se sklem, papírem a samozřejmě nechybí ani výtvarný ateliér. Všechny výrobky zdejších klientek jsou prodejné a těšily se velkému zájmu návštěvníků.

Z Pogórze, které neustále proměňuje svou tvář k lepšímu, jsme si opět odnášeli ty nejlepší dojmy. Obě naše partnerské organizace mají nepochybně mnoho inspirujících aktivit, které jistě stojí za důkladnější poznání.

Text a foto: **BOHDANA RYWIKOVÁ**

Na snímcích:

Na předcházející straně záběr z vystoupení klientek Powiatowego Domu Pomocy Społecznej v Pogórze na letošním Setkání rodin

Na snímku vpravo nahoře pohled do jednoho z pokojů klientek v Pogórze.

Jak Aleš s Ondřejem absolvovali rekvalifikační kurz

Celá řada lidí, když opustí školní lavice, už se tam nikdy nechce vrátit. Totéž se ovšem nedá říci o některých uživatelích ze Stacionáře v Třebovicích. Dva mladí muži, Aleš Turlej a Ondřej Šuráb, sami projevili zájem doplnit si své

vzdělání. Někdy je obtížné v dospělém věku najít odpovídající školu, která by nabídla žádaný učební obor v potřebném rozsahu a přizpůsobený schopnostem a individuálním možnostem potencionálního žadatele.

Pomocnou ruku nám podala paní Šoborová, vedoucí praktických dílen v Ostravě Třebovicích, která zajišťuje rekvalifikační kurzy převážně uchazečům vedeným na Úřadu práce. Kurzy jsou součástí Střední školy stavební a dřevozpracující v Ostravě – Zábřehu. Paní Šoborová nabídla úpravu studijních osnov, docházku do rekvalifikačního kurzu přizpůsobila akcím a aktivitám pořádaných ve stacionáři, a tak se naši dva zájemci, Aleš a Ondřej, mohli zároveň zúčastnit reprezentace v tanečním vystoupení a nebyli ošizeni o celou řadu dalších aktivit.

Záštitu nad vzdělávacím kurzem mělo Centrum pro zdravotně postižené Moravskoslezského kraje o. s., které z evropských fondů kurzy financovalo. Aleš a Ondřej si mohli vybrat z nabídky kurz kombinovaný ze dvou modulů různého zaměření. Ondřej zvolil zaměření zahradnické a zednické práce, Aleš malířské a práce se dřevem. Rozsah kurzu byl 160 hodin rozvržených v rozmezí pěti měsíců.

A jak vypadal běžný den našich „studentů“? Podělili se s námi o své zážitky sami:

ONDŘEJ: *Po příchodu do Třebovic jsem se nejdříve nasnídal, a pak jsem teprve šel na osmou hodinu do kurzu. Ve vzdělávacím centru mě čekalo sekání trávy nebo omítání. K zahradnickým činnostem patřilo stříhání větví, hrabání listí, sekání trávy, čištění chodníků od trávy, do ruky se mi dostala klasická sekačka i strunovka. A omítání bylo ještě zajímavější. Po obití staré omítky se provede nejdříve postřík zdiva, pak se nanese hrubá omítka, nechá se zatvrdnout a nakonec natáhneme jemnou omítku. Po zatvrdnutí zafilcujeme. A je hotovo. A malíři můžou malovat.*

ALEŠ: Už ve stacionáři jsem se převléknul do pracovního oblečení, protože vzdělávací centrum je jen asi tři sta metrů vzdálené. Měl jsem vybrané dva moduly, a to práci se dřevem a malířské a natěračské práce. Práce se dřevem zahrnovala práci s ručním nářadím, jako je třeba pila, pilník, rašple, lepidlo a další nářadí. Během kurzu jsem vyrobil podložku pod teplé nádoby ve tvaru ryby a malou „perníkovou“ chaloupku, která slouží jako krmítko. Druhý modul, malířské a natěračské práce, byl stejně zajímavý jako práce se dřevem, jen při prvním bolení místnosti jsem vypadal jako sněhulák: měl jsem na sobě stejné množství barvy jako na stěnách. S mistry se mi velmi dobře pracovalo, také ostatní rekvalifikanti se k nám chovali přátelsky.

Aleš a Ondřej odpracovali v dílnách každý celkem 160 hodin. Do kurzu docházeli dvakrát až třikrát v týdnu, a to vždy po čtyřech hodinách. Na závěr složili úspěšně zkoušky a obdrželi Certifikát.

Gratulujeme a doporučujeme každému, kdo se chce vzdělávat.

NAĀ SVĚTLÍKOVÁ

Stacionář Třebovice

OŘÍŠEK MÁ TALENT

V pátek 25. května jsem se s fotoaparátem v ruce vydala do Základní školy Těšínská, kde se v dopoledních hodinách odehrálo školní kolo soutěže Oříšek má talent. Každá školní třída do soutěže vyslala jednoho až dva zástupce, kteří si sami vybrali disciplínu, v níž se chtěli představit ostatním. A tak někteří soutěžili ve slalomu na koloběžce, další v tanci nebo bubnování...

Soutěžní výkony hodnotila porota, složená částečně z pedagogů. Po mém příchodu jsem byla přivána do poroty. V soutěži výrazně zabodovali klienti Domova Barevný svět, kteří jsou zároveň žáky školy. Na prvním místě se umístil Kamil Mitáš, jenž se spolužákem bubnoval na djembe (africké bubny). A hned za Kamilem, na druhém místě, se umístila v soutěži Patricie Balážová, která si na soutěž připravila prezentaci vlastních fotografií se slovním doprovodem. Svědomitá příprava na soutěžní klání byla znát! Jen tak dál! Musím říci, že naši klienti byli skutečně bez jakékoliv protekce předvedenými výkony nejlepší z celé školy.

LENKA ČERNIKOVSKÁ

psycholožka

Šťastní ocenění v soutěži Oříšek má talent. Na snímku zcela vpravo vítězný Kamil Mitáš a zleva dole Patricie Balážová.

NA EXKURZI V KOFOLE

„Když ji miluješ, není co řešit“

– kdo by neznal tento slogan!
Díky paní Haně Novákové, PR manažerce (nebo-li manažerce vztahů s veřejností) akciové společnosti Kofola, jsme měli 12. dubna možnost podívat se, jak se tento oblíbený nápoj vyrábí. Čekala nás sice dlouhá cesta vlakem do Krnova, ale počasí přálo a cesta rychle uběhla. Před halou, kde se vyrábí kofola, nás čekala sympatická paní, která se nás ujala a celé dopoledne se nám věnovala. Nejdříve jsme byli seznámeni s výrobou a reklamou nejen kofoly, ale i jiných nápojů, jako jsou např. JUPI, RAJEC, formou promítaného filmu. Postupně jsme pak prošli ve zvláštním oblečení všemi prozozy a samozřejmě jsme absolvovali i ochutnávku. Jaké bylo pro nás překvapení vidět, jak se nápoj plní do malinkatých lahví a ty se teplem roztáhnou do známých dvoulitrových „pet“ lahví. Exkurze rychle uběhla a my se

vraceli zpět. Počasí se sice v závěru pokazilo, ale to nic nezměnilo na naši náladě a našich zážitcích.

GABRIELA VOZNICOVÁ
Stacionář Třebovice

Beruška je rájem dětí

Alespoň na jedno odpoledne se Beruška proměnila v malý ráj. To když si vychovatelé ve spolupráci s pracovníky sociální péče připravili pro děti zábavné odpoledne plné soutěží a překvapení. A protože není důležité vyhrát, ale zúčastnit se, vůbec se nebojovalo o to, kdo bude první, nejlepší, nejchytřejší... Vítězi byli všichni chlápci a děvčata, kteří se zapojili do nejrůznějších disciplín ověřujících jejich hbitost a postřeh. Všichni proto byli průběžně odměňováni sladkými pamlsky, aby se nakonec „utábořili“ v jídelně u grilovaných klobásek (deštivé počasí nás totiž potrápilo a nemohli jsme ani slavit na zahradě, ani opékat přímo nad ohněm, jak jsme si původně přáli). To byla, panečku, bašta! Na první červnový pátek budeme ještě dlouho vzpomínat!

A pokud vás – zcela náhodou – zajímá, odkdy se Mezinárodní den dětí oslavuje, vězte, že je tomu tak už od roku 1950, kdy se do oslav zapojilo více než 50 zemí celého světa.

MARTIN POBOŘIL
Domov Beruška

NA JARNÍM BÁLE V TŘEBOVICÍCH

Psal se již 20. duben a zdálo se, že plesová sezona je už dávno za námi, ale to je přece omyl. Naši klienti se jako každoročně zúčastnili jarního plesu v Ostravě-Třebovicích. Všechno probíhalo tak, jak se přípravy na ples dělají. Děvčata se oblékala do plesových šatů a chlapi do společenských obleků – nic se neponechalo náhodě. Ples se uskutečnil v třebovicke restauraci U pošty. V jeho programu nechybělo nic, co by měl každý správný ples svým návštěvníkům nabídnout: tombola, hudba, předtančení skupiny, která nám předvedla, jak se tančí lidové tance. A naši klienti? Ti samozřejmě tančili a bavili se, chlebičky, zákusky i nápoje jen mizely. Co je na tom všem nejdůležitější? Přece dobrá zábava, spousta krásných zážitků a radost v očích našich klientů.

GABRIELA VOZNICOVÁ
Stacionář Třebovice

LOUČENÍ S NORIKOU A ELIŠEM

aneb příběh na pokračování v novém domově

Letos v únoru jsme definitivně ukončili provoz hipotereapie. Ať jsme se snažili sebevíc, nepodařilo se nám za současné ekonomické situace udržet provoz hipoterieapie a s ním samozřejmě i naše nepostradatelné pomocníky, kobylku Noriku a kladrubského hřebce Eleva, láskyplně přezdívaného „Eliš“.

Naštěstí se nám však podařilo najít pro oba oblíbené koníky nový domov, ve kterém se jim určitě bude líbit přinejmenším stejně, jako u nás v Muglinově: farmu občanského sdružení Chawal, které má vlastní stádečko koní a kromě rekreačního ježdění pro děti se zde také věnují hipoterapii. Do programu sdružení jsou zapojeny až dvě stovky lidí, z toho 77 stálých klientů, kteří sem pravidelně dojíždějí na hiporehabilitaci. Činnost sdružení je však mnohem širší, pro individuální klienty nebo skupiny zajišťují jeho členové vedle hipoterieapie například také logopedickou pomoc a spolupracují také s řadou organizací.

V pátek 20. dubna nastal ten smutný den, kdy jsme se s oběma koni museli navždy rozloučit. A rozhodně se to neobešlo bez slz... Paní Mgr. Alice Walaská a pan Marcel Walaski, představitelé občanského sdružení Chawal z Bystřice u Jablunkova, přijeli koně převzít. Po vyřízení nezbytných formalit spojených s předáním koní, nezbylo už nic jiného, než odvést Noriku s Elevem do přepravního boxu, který nám nezištně zapůjčila ostravská Městská policie, a vydat se v doprovodu věrných ošetřovatelek Terezy Stankové a Moniky Helákové na cestu „do neznáma“.

V Bystřici už se všichni na nové přírůstky moc těšili. Eliš s překvapením zjistil, že tady má „pokrevného příbuzného“, také kladrubského hřebce, úctyhodně znějícího jména: Generalissimus Egloga XXX, jemuž tady říkají „Sluníčko“, zatímco Norika zvědavě okukovala neznámé koňské stádo... Voňavý horský vzduch, rozlehlé louky a noví lidé – to vše přijali oba nerozluční přátelé s překvapivým klidem. Paní Walaská je tak laskavá, že nám pravidelně podává informace o tom, jak našim koním horský vzduch prospívá a posílá také fotografie. Podle zatím posledních zpráv se Norika

zamilovala do Sluníčka a mezi Elišem a jeho „sokem“ to dost nepřátelsky „jiskřilo“. Norika, která má ráda oba bělouše, se do situace diplomaticky vložila, a jak potvrdila paní Walaská, včlenění obou našich koní do celého stáda je na dobré cestě... Eliš se zkrátka bude muset smířit s tím, že „domácím pánem“ je tady Generalissimus, ať se mu to líbí, nebo ne.

(rw)

Fota: archiv redakce a Alice Walaská

Na snímcích na vedlejší straně: Norika s Elevem v novém domově, dole: Elevovy poslední kroky na půdě Čtyřlístku...

Krátce ze života...

Ozdravné centrum ukončilo provoz

Ke 30. červnu letošního roku byl z „ekonomických důvodů“ definitivně ukončen provoz našeho Ozdravného centra ve Frydlantu nad Ostravicí - Pstruží. Připomeňme si, že Ozdravné centrum ve Frydlantu nad Ostravicí bylo nově otevřeno v květnu roku 2004, kdy novou budovu předal investor, statutární město Ostrava, do užívání naší organizaci.

Budova vyrostla na místě někdejšího letního dřevěného domku, jež si v meziválečném období postavili majitelé frydlantské smaltovny. Po roce 1948 připadl státu a do roku 1992 pak sloužil k rekreaci zaměstnancům ostravského nakladatelství Profil a redakce Kulturního měsíčníku. Po jejich zániku přešel do majetku statutárního města Ostrava a posléze byl předán do užívání tehdejšímu Ústavu sociální péče pro mentálně postižené v Ostravě. V roce 2003 vzala stará, prvorepubliková chata za své a na jejím místě vyrostl o rok později nový, moderně řešený objekt, jak je známe dnes, s kapacitou 30 míst, který v té době svým vybavením splňoval ta nejnáročnější kritéria, jež umožňovala našim klientům, postiženým dětem, mládeži i dospělým, potřebnou relaxaci spojenou s vhodnou terapií. Je nám samozřejmě líto, že Ozdravné centrum ve Frydlantu nad Ostravicí už našim klientům nemůže sloužit. Uvidíme, co přinese čas...

Na snímcích vidíme, jakými změnami prošlo Ozdravné centrum v uplynulých desetiletích – snímek nahoře zachycuje vzhled chaty v roce 1989 a její radikální proměnu v roce 2004.

Text a fota: (rw)

Den otevřených dveří Čtyřlístku

Patří k dobré tradici naší organizace pořádat dvakrát do roka Den otevřených dveří pro (nejen) ostravskou veřejnost. Letošní květnové pozvánky k návštěvě některého z našich zařízení využilo více než sedmdesát návštěvníků, mezi nimiž nechyběli ani studenti ostravských odborných škol. V Domově

Barevný svět pro své návštěvníky připravili jako překvapení výstavku výtvarných prací klientů – kreseb a keramiky, která byla i k zakoupení. Další Den otevřených dveří Čtyřlístku se uskuteční letos na podzim, v rámci Týdne sociálních služeb Asociace poskytovatelů sociálních služeb. (rw)

Nové výtahy v Domově Barevný svět

Letos v červnu předala společnost Výtahy Ostrava do užívání klientů i zaměstnanců rezidenční části Domova Barevný svět dva zbrusu nové výtahy. Stalo se tak díky dotaci statutárního města Ostravy. Nové výtahy jsou samozřejmě nejen modernější a krásnější než původní, ale také rychlejší a bezpečnější. Těšíme se, že v blízké budoucnosti dojde i na rekonstrukci dalších dvou výtahů v budově, které už po ní přímo volají.

(rw)

Kultura

OSTRAVSKÁ MUZEJNÍ NOC

V sobotu 19. května letošního roku se od sedmnácti hodin do půlnoci v Ostravě společně představilo 31 soukromých i státních kulturních organizací, jež jsou součástí města Ostravy i celého Moravskoslezského kraje. Festival Ostravská muzejní noc má v našem městě již čtyřletou tradici. Když se jej v roce 2009 zúčastnilo devět organizací, nikomu se ani nesnilo, že o pár let později jich bude minimálně třikrát tolik. Ostravská muzejní noc je součástí celorepublikového Festivalu muzejních nocí, jež zaštiťuje Asociace muzeí a galerií České republiky. Smyslem tohoto festivalu je představovat kulturní instituce v nezvyklé, atraktivní podobě. Zúčastněné organizace během Ostravské muzejní noci nabízejí bohatý doprovodný program, určený všem věkovým skupinám, a to od koncertů, přes filmové projekce, taneční a divadelní vystoupení, až po přednášky a workshopy. Výjimkou nebyl ani letošní rok. Jsme rádi, že jsme při této události nechyběli ani my: pro návštěvníky Ostravského muzea jsme připravili „Muzikoterapii v rytmech“.

Naši muzikanti z Domova na Liščině a Domova Barevný svět pod vedením paní Libuše Gajdové zaplnili muzejní atrium, které se v 18.00 hodin rozezvučelo rytmy bubnů a dalších hudebních nástrojů. Hudba přilákala do atria řadu zvědavých návštěvníků. Mnozí z nich byli výkonem našich bubníků nadšení a ti odvážnější se dokonce po skončení tohoto koncertního vystoupení dali zlákat k tomu, aby si bubnování vyzkoušeli s našimi klienty.

Paní Gajdová posluchače zasvětila do smyslu muzikoterapie a vysvětlila jim, proč je hudba přínosem nejen pro lidi se zdravotním postižením, ale obecně pro každého z nás. A nic nemohlo být přesvědčivějšího, než si na

vlastní kůži vyzkoušet, jaké to je hudbu provozovat aktivně a bubnovat si třeba jen tak, pro radost. Ostravská muzejní noc se moc líbila nejen našim klientům, ale i těm, kteří si jejich vystoupení nenechali ujít. Velmi si vážíme také toho, že Ostravské muzeum navázalo na mnohaletou spolupráci s naší organizací a přizvalo nás na svou Muzejní noc, jež kromě našeho vystoupení lákala návštěvníky nejen do svých expozic, ale i na další zajímavé programy.

Text a foto: (rw)

Na snímku na předchozí straně záběr z vystoupení našich Rytmů na Ostravské muzejní noci, obrázek vlevo zachycuje návštěvníky muzea, kteří si spolu s našimi klienty a pod vedením paní Libuše Gajdové také s chutí zabubnovali...

JARNÍ FESTIVAL ZÁJMOVÉ ČINNOSTI V PRŽNĚ

Byli jsme při tom

Domov Náš svět v Pržně v letošním roce pozval naše klienty na tradiční Jarní festival zájmové činnosti, který se uskutečnil v pondělí 16. dubna ve zdejším moderním víceúčelovém sále. Festivalu se účastnilo asi patnáct různých organizací z Moravskoslezského kraje, včetně běžných mateřských a základních škol, a klienti zařízení pro osoby se zdravotním postižením.

Program festivalu měl rychlý spád, takže i proto se nikdo nenudil. Jednotlivé části byly atraktivní a upoutávaly diváky, přestože se odehrávaly po celé dopoledne. Náš Čtyřlístek na festivalu reprezentovalo celkem sedmáct klientů - taneční klub Domova Barevný svět s vystoupením „Zázračné housle“ a rytmická hudební skupina Rytmy, jejímiž členy jsou klienti Domova na Liščině a Domova Barevný svět. Obě tato vystoupení byla v konkurenci ostatních velmi kvalitní a profesionální, včetně choreografie, kostýmů a bylo také patrné, že obě skupiny již nasbíraly cenné zkušenosti z četných vystoupení na veřejnosti.

MAREK ZÁRUBA
Domov Barevný svět

Berušky v knihovně

I když první knihovny vznikaly přibližně okolo roku 2000 před naším letopočtem v Asii, naše děti se s nimi seznámily bezmála o 4 000 let později. Po nezbytné teorii jsme navštívili pobočku ostravské městské knihovny v KD K – Trio v Ostravě-Hrabůvce a z této návštěvy se již stala záležitost naprosto běžná a pravidelná.

Jednou do měsíce tak dětem i nám vychovatelům připravíme krásné odpoledne. To když se autobusem vypravíme „za kulturou“, abychom si v příjemném a moderním prostředí pobočky vybrali knihy a časopisy, které nás zaujmou svým obsahem a obrázky, či na kterých můžeme „trénovat“ čtení. Jednotlivé tituly děti opravdu rády a s chutí čtou, o čemž se přesvědčujeme i při našich „posezeních při knize“, kdy se s dětmi pohodlně uvelebíme v křeslech a sedačce, popijeme vlastnoručně uvařený čaj a čteme nahlas knihu, kterou si děti vybraly. Při čtení se střídáme a vůbec nevádí, jak kdo čte. Hlavní je, že se děti nestydí, jsou spontánní a pěstují v sobě

lásku ke knize. A to v dnešní době rozhodně není málo!

Věříme, že děti na knihy i přes „tvrdou“ konkurenci počítačů nezanevrou a svůj vztah ke čtenářství si budou rozvíjet i nadále.

MARTIN POBOŘIL
Domov Beruška

Handicap Art Festival v Bartovicích s charitativním koncertem Jedeme taky!!!

Pěkný nápad měli pracovníci Společenského domu v Ostravě-Bartovicích, kde na čtvrtek 7. června připravili první ročník Handicap Art Festivalu, jehož součástí byl také charitativní koncert Jedeme taky!!!, jehož smyslem bylo podpořit aktivity lidí se zdravotním postižením. Byli jsme rádi, že k této akci byl přizván také náš Čtyřlístek, který k celodennímu programu přispěl vystoupením hudební skupiny Rytmy, jež se tak líbilo, že Rytmy vystoupily ještě jednou jako „předskokani“ odpoledního charitativního koncertu s Josefem Lauferem a Martinem Maxou, jehož výtěžek měl podpořit mobilitu zdravotně postižených osob.

Do programu Handicap Art Festivalu v Bartovicích, který slovem provázela zpěvačka Genny Ciatti, se kromě naší organizace zapojily také děti ze základních a mateřských škol v Ostravě-Porubě, občanské sdružení Bílá holubice, Asociace Trigon se svou kapelou Trigon band a řada dalších organizací, jako např. Svaz postižených civilizačními chorobami v České republice a některé další neziskové organizace, jež během celého dne také vystavovaly své rukodělné výrobky. Nechyběli jsme při tom ani my a náš prodejní stánek se také těšil nemalému zájmu návštěvníků společenského domu.

Text a foto: (rw)

VÝSTAVNÍ JARO A LÉTO ČTYŘLÍSTKU

Na výstavě neobyčejně bohaté bývá již tradičně jaro a léto ve Čtyřlístku. Naše jarní výstavní aktivity otevřela v pondělí 2. dubna výstava obrazů klientů v ostravském hotelu Imperial, který nám pro tuto příležitost otevřel krásný výstavní prostor ve dvoraně konferenčního centra hotelu. Kolekce obrazů, jež vznikly v kreativním ateliéru Domova na Liščině, měla u návštěvníků hotelu úspěch a díky ní také získal Domov na Liščině několik finančních darů na podporu další kreativní činnosti klientů.

Neuvěřitelných dvanáct let trvá přátelská spolupráce mezi Střední průmyslovou školou chemickou Akademie Heyrovského a Gymnáziem v Ostravě-Zábřehu a naším Čtyřlístkem, jehož klienti pravidelně, každým rokem na jaře vystavují ve školní Galerii U chemiků svá výtvarná díla a rukodělné práce. Výjimkou nebyl ani letošní rok, a tak se od 3. května zaplnily na jeden měsíc komorní prostory školní galerie více než třiceti výtvarnými pracemi našich klientů z pěti zařízení Čtyřlístku, zahrnujícími kresby i malby, ale také ukázkami jejich šikovnosti a zručnosti, jež vznikly v Centru pracovní činnosti. Stejně jako v minulých letech, také tentokrát se výstava prvním návštěvníkům z řad pedagogů školy i studentů moc líbila. A přestože ve škole bylo znát vrcholící před maturitní napětí, studenti přispěli ke slavnostní atmosféře vernisáže hudebním vystoupením. Patřil jim obdivný potlesk našich klientů, většinou autorů vystavených prací, stejně jako jim patřila slova uznání prvních návštěvníků výstavy, která zde byla otevřena do konce května.

Prázdninové měsíce patří již tradičně výstavě obrazů kreativního ateliéru Domova na Liščině v Knihovně města Ostravy na Fifejdách. Letos jsme nově navázali spolupráci s Národním památkovým ústavem, odborným

pracovištěm v Ostravě, které nám nabídlo velkorysý výstavní prostor svého památkového Dolu Michal v Ostravě-Michálkovicích, rovněž na celé období prázdnin. A do třetice bude od 16. července do konce srpna k vidění výstava výtvarných prací našich klientů v Galerii Ametyst Fakultní nemocnice v Ostravě. Přijďte se podívat!

Text a foto: (rw)

Na snímku na předcházející straně: pohled do výstavního prostoru hotelu Imperial.

NOC SNŮ V OSTRAVSKÉ ZOO

Podobně jako v předcházejících letech, ani letos jsme se nemohli dočkat tradiční Noci snů v ostravské ZOO. Ta letošní se sice odehrála s týdenním odkladem, až v pondělí 18. června, kvůli počasí, ale o to víc jsme byli naplněni očekáváním, jaká překvapení na nás letos čekají. Do ostravské ZOO se nás vypravil úctyhodný počet – více než padesát klientů z několika zařízení Čtyřlístku.

Příjemný, téměř letní večer vylákal mnoho zvířátek do výběhů, a tak jsme mohli obdivovat nejen jeleny Milu, červené pandy, krásného lemura hnědého, ale také nádherné sibiřské tygry, lvy a mnoho dalších zvířat. Pěta Laník si pochvaloval, že díky novému elektrickému vozíku si konečně může projet celý areál zoologické zahrady a podívat se i do jejího „zákulisi“, což vždy patří k těm nejzajímavějším momentům Noci snů. To nejlepší nejen jeho, ale i nás všechny však čekalo v pavilonu slonů, kde jsme se mohli přesvědčit o jaký kus sloní holčička Rashmi povyrosla, ale navíc nás pracovníci ZOO pozvali

přímo do vnitřní části sloního pavilonu, doslova mezi slony. To bylo něco, nejen se dívat, ale moci sami krmit slona sladkou mrkvičkou! Není divu, že právě ve sloninci byla největší tlačenice a kdo nemohl krmit, alespoň si pohladil drsný sloní chobot...

Každé zastavení v ZOO nabízelo nová zvláštní překvapení, nebo naopak oblíbené atrakce, jakou je třeba trpělivá krajta, která se vám klidně ovine kolem krku a nechá se fotografovat jako zkušená fotomodelka. Kdo by odolal? Snad nejděčnějšími diváky a pozorovateli byly naši nejmenší klienti – holčičky a kluci z Domova Beruška. Při jednotlivých zastaveních v ZOO nevycházeli z úžasu a těšili se z každé atrakce, kterou jim zdejší pracovníci nabídli a pozorně naslouchali každému slovu. Pohlazení zvířecího kožíšku – to nebyla jediná odměna, z níž měli radost. Však také naše fotografie o tom vypovídají dosti výmluvně.

Noc snů v ostravské ZOO se letos opět povedla. Večerní prohlídky totiž nabízejí úplně jinou atmosféru, než běžné denní návštěvy, a kromě toho je příjemné, že zahrada je tady „jenom pro nás“, i když ji samozřejmě navštívili i klienti dalších organizací a zařízení sociálních služeb. Ještě dlouho budeme mít na co vzpomínat. A pokud jste to s námi nestihli letos, určitě se můžete těšit zase napřesrok...

Text a foto: BOHDANA RYWIKOVÁ

XI. ROČNÍK TŘEBOVICKÉ OLYMPIÁDY

Teplé a slunečné počasí květnových dnů odstartovalo ve čtvrtek 24. května letošního roku již XI. ročník Třebovické olympiády, která je oblíbenou sportovní akcí nejen pro sportovce ze Čtyřlístku, ale i hostujících sportovců. V letošním roce jsme přivítali sportovce z Centra pracovní výchovy – sportovní klub Hip-hop, Chachary z Domova na Liščině, SK Sluníčko z Domova Barevný svět, žáky Speciální školy Železárenská z Ostravy - Mariánských Hor a ze Speciální školy Kpt. Vajdy z Ostravy, klienty Domova Santé z Havířova a hostitelské zařízení – Stacionář Třebovice, byl zastoupen hned třemi domácími družstvy SK Medvědi. Letos na olympiádě bohužel chyběly sportovkyně z naší partnerské organizace v Polsku.

Sportovci byli již tradičně rozděleni do jednotlivých skupin podle věkové kategorie a výkonnosti a každá skupina pak byla označena názvem inspirovaným živou přírodou. A tak jsme mohli na slavnostním zahájení vidět Lvy, Zajíce, Tygry, Klokany, Veverky nebo Zebry a další v celkem devíti skupinách.

Jako každoročně i letos byla Olympiáda slavnostně zahájena fanfárou, složením slibu sportovců a rozhodčích a zapálením olympijského ohně. Tento čestný úkol letos připadl na Kamila Saska a Aleše Turleje v dresech České republiky, čímž vzdali hold hokejistům, kteří letos přivezli z mistrovství světa v ledním hokeji bronzové medaile.

Po tomto slavnostním aktu byly zahájeny jednotlivé soutěže. Sportovci soutěžili v několika tradičních disciplínách: kombinovaném běhu, komplikovaném běhu, skoku z místa, slalomu a hodu medicimbalem, ale byly pro ně připraveny i nejrůznější mimosoutěžní disciplíny, při nichž si mohli také vyzkoušet svou

pozornost a postřeh. Sportovci získali celkem 27 medailí. První místo mezi družstvy získali borci z Centra pracovní výchovy, druhé místo sportovci ze Speciální školy Železárenská, třetí místo na stupních vítězů pak připadlo sportovcům ze Speciální školy Kpt. Vajdy.

Novinkou letošní Třebovické olympiády v příprůbených sportech se stal vítězný pohár, který je poprvé v historii olympiády putovní! Velké díky patří studentům z Gymnázia Olgy Havlové v Ostravě-Porubě a studentům Domova mládeže při Střední průmyslové škole a Gymnázia v Ostravě-Vítkovicích, kteří se opět výborně zhostili funkce volunteerů. Všichni účastníci Třebovické olympiády si letos opět kromě medailí odvezli také mnoho pěkných zážitků, prožili hodně zábavy i napětí z tohoto sportovního klání. Už se těšíme, až se sejdemě příští rok na XII. ročníku Třebovické olympiády. Sportu zdar!

Text: **IVANA KOSTKOVÁ** a **HANA ZÁBRANOVÁ**
Fotografie: **LENKA ČERNIKOVSKÁ**

VE ZDRAVÉM TĚLE ZDRAVÝ DUCH!

Naši klienti plavou každý čtvrtek v krytém bazénu ostravské Sarezy. A protože jsou mezi nimi plavci, kteří již získali za své výkony i ceny, chtěli se samozřejmě pochlubit svým nejlepším kamarádům – fotbalistům ze sportovního klubu Steelers. Proto je vyzvali na závody v plavání.

Nastal očekávaný den - 7. červen 2012. Vždy máme trochu nejistoty: Přijdou? Kolik jich bude? Jenže oni nikdy nezklamali a tak nás na domluveném místě očekávali. Společně jsme se vydali k bazénu, rozcvičili se a pak šup do vody! Samozřejmě, nemohli jsme si nechat ujít tobogán

a dokonce i otevřený venkovní bazén. Ale to už přišla chvíle společného zápolení: závody našich klientů s fotbalisty. Zúčastnili se jich všichni, užili jsme si přitom spoustu legrace. A síly? Ty byly přece vyrovnané! Co dodat na závěr? Přece poděkovat našim kamarádům fotbalistům, že si na nás opět udělali čas a těšit se na další společné setkání.

Text a foto: **GABRIELA VOZNICOVÁ**
Stacionář Třebovice

Na snímku nahoře a vlevo - klienti Stacionáře Třebovice v bazénu porubské Sarezy s kamarády ze sportovního klubu Steelers..

Na minigolfu v Bělském lese

Už jste si někdy byli zahrát minigolf? Pokud ne, tak to rozhodně zkuste, stejně jako my! Spolu s deseti klienty Stacionáře Třebovice jsme se jednoho krásného jarního dne vypravili do Bělského lesa, kde je hřiště minigolfu.

Přijeli jsme tramvají na konečnou v Zábřehu, pak procházka Bělským lesem, prospěla všem, kteří se zúčastnili této akce: příroda, ptáci i malá zvířátka – to vše nám zpestřilo procházku ke golfovému hřišti. Když jsme v tom teplém počasí došli do cíle, bylo namístě se občerstvit vychlazenou kofolou a něčím malým na zub. To už někteří klienti pokukovali po houpačce, která je také lákavá, ale když dostali do ruky golfovou hůl, zapomněli na všechny houpačky světa. Hra je zaujala natolik, že stáli v řadě, aby si mohli vyzkoušet každou z hracích drah minigolfu.

I když začátky jsou vždycky těžké (chvillemi to vypadalo jako na tenisu), ale každý dobrý úder do míčku byl nabuzením dál hrát a dát další jamku. Ten den byl opravdu krásný, počasí výborné a nálada taktéž. Na cestě zpět do Třebovického stacionáře, přišla vhod točená zmrzka, která všem chutnala a tváře některých zdobily zmrzlinové kníry. Fakt pěkná akce. Všem doporučujeme minigolf v Bělském lese!

Text: **RENÁTA ŠMUKOVÁ**
Foto: **MARCELA HOLÍKOVÁ**
Stacionář Třebovice

Cvičíme v Berušce

V zdravém těle zdravý duch - tímto heslem se řídíme i v Domově Beruška. Děti, které ještě nechodí do školy, se snažíme každý den zapojit do „ranní rozcvičky.“ Pohybová aktivita je zaměřená na jednoduché zdravotní cviky na protažení těla a základní pohyby, jako je běh, chůze, poskoky. Zdravotní cviky vybírají vychovatelé ve spolupráci s rehabilitačními pracovníky. Celé cvičení je motivováno hrou „na zvířátka.“ Tím, že cvičení probíhá pravidelně, děti si už osvojily základní cvičební návyky – např. správné dýchání, nápodobu předváděného cviku, reakce na signál...

Pohyb je pro děti přirozenou aktivitou, kterou provádějí spontánně a s velkou radostí. Odměnou nám do budoucna určitě bude, pokud se z malých cvičenců stanou později sportovci, kteří budou vyhrávat disciplíny na takových akcích, jako je třeba Třebovická olympiáda.

Text a foto: **ELENA HAVLOVÁ**
Domov Beruška

Vítáme mezi námi!

NOVÍ ZAMĚSTNANCI ČTYŘLÍSTKU

V období dubna až června letošního roku nastoupilo do jednotlivých zařízení Čtyřlístku celkem osm nových zaměstnanců různých povolání, přičemž nejvíce nových tváří můžeme potkávat v Domově Barevný svět, kde od května a června pracují ve stravovacím provozu dvě nové kuchařky – paní **Radka Děčková** a **Drahomíra Tancošová** a od května letošního roku zde také působí nový pracovník v sociálních službách, pan **Tomáš Rod**. Ve Stacionáři Třebovice mezi sebou uvítali jako novou kolegyni paní **Jaroslavu Hanelovou** – pracovníci v sociálních službách a ve stejné pracovní pozici také v červnu nastoupila do Domova na Liščině paní **Alena Cholevová**. Novou ergoterapeutkou rehabilitačního oddělení je paní **Lenka Lachová, DiS.**, jako nová účetní pracuje ve správě organizace paní **Karolína Reichelová** a provozně technický útvar organizace posílil nový údržbář, pan **Martin Ondráček**. Všem novým zaměstnancům přejeme na nových působištích hodně pracovních úspěchů.

ZRCADLO – čtvrtletník pro interní potřeby Čtyřlístku – centra pro osoby se zdravotním postižením Ostrava. **Vydavatel:** Čtyřlístek – centrum pro osoby se zdravotním postižením Ostrava, příspěvková organizace. **Adresa redakce:** Hladnovská 751/119, 712 00 Ostrava – Muglinov. Tel.: 596 223 201, 596 223 205, e-mail: uspostrava@uspostrava.cz, usprywikova@uspostrava.cz. Číslo 2, ročník V. Náklad: 30 kusů. Neprodejné. **Zodpovědný redaktor:** Mgr. Bohdana Rywíková. **Redakční rada:** PhDr. Svatopluk Aniol, Ing. Miroslava Lindovská, Miluše Bystroňová, Bc. Lukáš Křupala. Příští číslo vyjde v září 2012. **Časopis Zrcadlo v tištěné podobě nelze šířit mimo jednotlivá zařízení vydavatele, pořizovat kopie časopisu nebo jej předávat jiným osobám vně vydavatelské organizace.**

DŮL MICHAL

Národní památkový ústav,
územní odborné pracoviště v Ostravě
Vás srdečně zve na

výstavu výtvarných prací klientů
Čtyřlístku - centra pro osoby se
zdravotním postižením Ostrava

„Léto“

od 4. července do 31. srpna 2012
v areálu Národní kulturní památky
Důl Michal v Ostravě-Michálkovicích

**Slavnostní zahájení proběhne za
hudebního doprovodu „Bubnování s Rytmy“
4. července v 17 h.**

Výstava bude přístupná
v rámci prohlídky NKP Důl Michal.

E-mail: dulmichal@ostrava.npu.cz, ☎ 725 391 108
Důl Michal, ČSA 413/95, 715 00 Ostrava-Michálkovice
www.dul-michal.cz

NÁRODNÍ PAMÁTKOVÝ ÚSTAV
ÚZEMNÍ ODBORNÉ PRACOVIŠTĚ
V OSTRAVĚ